

บทที่ 3

ตัวอย่าง อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

ตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

1. แบคทีเรีย *Bacillus thuringiensis* ที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด 27 สายพันธุ์

1. *Bacillus thuringiensis aizawai*
2. *Bacillus thuringiensis alesti*
3. *Bacillus thuringiensis canadensis*
4. *Bacillus thuringiensis caucasicus*
5. *Bacillus thuringiensis dakota*
6. *Bacillus thuringiensis darmstadiensis*
7. *Bacillus thuringiensis dendrolimus*
8. *Bacillus thuringiensis entomocidus*
9. *Bacillus thuringiensis finitimus*
10. *Bacillus thuringiensis galleriae*
11. *Bacillus thuringiensis israelensis* H. 14
12. *Bacillus thuringiensis indiana*
13. *Bacillus thuringiensis kenyae*
14. *Bacillus thuringiensis kumamotoensis*
15. *Bacillus thuringiensis kurstaki*
16. *Bacillus thuringiensis kyushuensis*
17. *Bacillus thuringiensis morrisoni*
18. *Bacillus thuringiensis ostriniae*
19. *Bacillus thuringiensis pakistani*
20. *Bacillus thuringiensis sotto*
21. *Bacillus thuringiensis subtoxicus*
22. *Bacillus thuringiensis thompsoni*

23. *Bacillus thuringiensis thuringiensis* H. 1
24. *Bacillus thuringiensis tochigiensis* i
25. *Bacillus thuringiensis tohokuensis*
26. *Bacillus thuringiensis tolworthi*
27. *Bacillus thuringiensis toumanoffi*

2. แมลงที่ใช้ในการทดสอบ

- 2.1 หนอนผีเสื้อกินไช่ผึ้งขนาดเล็ก (*Achroia grisella* F.)
- 2.2 หนอนผีเสื้อกินไช่ผึ้งขนาดใหญ่ (*Galleria mellonella* L.)

3. อาหารสำหรับหนอนผีเสื้อหัว 2 ชนิด ใช้อาหารเพิ่มตัดแปลงจากสูตร Haydak's medium (Duxty, 1982; USDA, 1970) ซึ่งประกอบด้วย

1. นมผง
2. glycerol (กลีเซอรอล)
3. น้ำกลั่น
4. น้ำผึ้ง
5. เกลอเรฟ

4. อาหารสำหรับเด็งเครื่องแบบที่เรียบผิวนี้

1. Nutrient agar (NA) ที่ pH 7.8 ซึ่งประกอบด้วย

- Peptone	10 g
- Beewax truct	3 g
- NaCl	5 g
- Agar	18-20 g
- Distilled water 1000 ml	

2. Tryptic Soy Broth (Difco) สูตรอาหารสำเร็จวุป
3. อาหารสูตร NBSG (Nutrient broth supplement with salt and glucose) ซึ่งประกอบด้วย

- Nutrient broth 40 g
 - CaCl. 2H₂O 0.4 g
 - MnCl. 4H₂O 0.25 g
 - ZnSO. 7H₂O 0.025 g
 - CuSO₄. 5H₂O 0.025 g
 - Glucose 10 g
 - Agar 110 g
 - Distilled water 5000 ml

5. วัสดุและอุปกรณ์

1. petridish ขนาดเล็กผ่าศูนย์กลาง 9 เซนติเมตร และ 2 เซนติเมตร
2. หลอดทดลองขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตร
3. เครื่องกวนสารเท่งแม่เหล็กไฟฟ้า (stirrer)
4. ปีเปตต์
5. บีกเกอร์ขนาด 15, 50, 100, 250 และ 1000 ลูกบาศก์เซนติเมตร
6. กระบอกตวง (measuring cylinder) ขนาด 50 และ 100 ลูกบาศก์มิลลิเมตร
7. เครื่องวัดความชื้นสัมพัทธ์ (hygrometer)
8. ออคิวลาร์ ไมโครมิเตอร์ (ocular micrometer)
9. เทอร์โมมิเตอร์
10. ตู้ควบคุมอุณหภูมิ (incubator)
11. ปากคิบสำหรับจับตัวหนอน (forcep)
12. หลอดหยดสาร (dropper)
13. ขวดเม็ดเงินแบบ
14. เครื่องทำแท็ง (lyophilyzer)
15. เครื่อง centrifuge
16. ตู้เย็น
17. เครื่องซั่งน้ำหนักไฟฟ้า

18. คราบดสาร
19. ตู้อบเชื้อ (oven)
20. กล่องพลาสติกขนาดเล็กกว้างคุนย์กลาง 5 และ 10 เซนติเมตร
21. ขันวางของ
22. กระดาษวัดค่า pH
23. กล้องจุลทรรศน์ stereomicroscope (Stereomicroscope - Bausch & Lomb)
24. autoclave
25. foil paper
26. NaCl 0.85%
27. แผ่นรองรังผึ้ง
28. ร้อยคัมภีร์
29. ข้อนตัดสาร
30. ลวดเชี่ยวเชือ

6. ขั้นตอนการเตรียมเชื้อแบคทีเรีย

โดยได้รับความอนุเคราะห์สายพันธุ์ของแบคทีเรีย *B. thuringiensis* ห้อง 27 สายพันธุ์ จากกองกีฏวิทยาทางการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข จังหวัดนนทบุรี

ขั้นตอนที่ 1. การเตรียมเชื้อให้บริสุทธิ์

1. นำเชื้อ *B. thuringiensis* จาก stock culture มาเลี้ยงในอาหาร enrichment media (tryptic soy broth) ที่ pH 7.4-7.6 ใน incubator ที่อุณหภูมิ 37 °C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อใช้เป็น stock ในครั้งต่อไป
2. เจียเชื้อลงใน agar plate โดยใช้สูตรอาหาร Nutrient agar เลี้ยงใน incubator ที่ อุณหภูมิ 37 °C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อต้องการแยกเชื้ออีกรังหนึ่ง
3. แยกเชื้อบริสุทธิ์ลงใน nutrient agar slant เพื่อใช้ในการเลี้ยงเชื้อต่อไป

ขั้นตอนที่ 2. การเตรียมเชื้อแบคทีเรียเพื่อใช้ในการทดลอง

1. ถ่ายเชื้อจากขั้นตอนที่ 1 ลงในหลอดแก้วที่มีอาหารสูตร tryptic soy broth เลี้ยงใน incubator อุณหภูมิ 37 °C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
2. ถ่ายเชื้อจากหลอดแก้วลงใน media plate ที่อยู่ในขาวดแม่พิมพ์แบบโดยใช้สูตรอาหาร NASG เลี้ยงในตู้ incubator ที่อุณหภูมิ 37 °C เป็นเวลา 5 วัน
3. เก็บเชื้อจากขาวดแม่พิมพ์โดยใช้ NaCl 0.85 % ละลายเชื้อออกจากขาวด
4. นำเชื้อที่ได้ไป centrifuge ที่ 3,000 rpm/min เป็นเวลา 30 นาที ที่อุณหภูมิ 4 °C แยกส่วนที่เป็นน้ำทึบ
5. นำเชื้อที่แยกได้ไป freeze ที่อุณหภูมิ -77 °C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
6. นำเชื้อที่ freeze แล้วไปเข้าเครื่อง lyophilyzer เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อทำให้เชื้อแห้ง
7. นำเชื้อที่แห้งแล้วมาบดให้ละเอียด เก็บเชื้อไว้ในขาวดโดยไม่ให้ความชื้นเข้าได้ เพื่อใช้ในการทดสอบต่อไป

7. การเพาะเลี้ยงหนอนผีเสื้อกินไข่ฝักขนาดเล็ก (*Achroia grisella* F.) และหนอนผีเสื้อกินไข่ฝักขนาดใหญ่ (*Galleria Mellonella* L.)

เก็บหนอนผีเสื้อกินไข่ฝักจากการเข้าท่าภายในรังของผึ้งในธรรมชาติจาก ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ สถานวิจัยชีววิทยาของผึ้ง ต. บางขันแทก อ. เมือง จ. สมุทรสงคราม มาเลี้ยงในห้องปฏิบัติการ หน่วยชีววิทยาของผึ้ง ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่อุณหภูมิห้อง จนหนอนเจริญเป็นตัวเต็มวัย แยกເອົາตัวเต็มวัยของผีเสื้อแต่ละชนิด ออกมาน จับให้ผสมพันธุ์กันโดยการจับเพศผู้และเพศเมียจำนวน 5-8 คู่ มาใส่ในกล่องพลาสติกขนาด 7 X 9 X 5 เซนติเมตร (กว้างXยาวXสูง) ที่มีกระดาษรองเพื่อเป็นที่วางไข่ จากนั้นแยกเอาไข่มาเลี้ยงในอาหารที่ตัดเปลงจากสูตร Haydak's medium (Daxley et al. 1982; USDA, 1970) จนตัวหนอนเข้าสู่ระยะ 3 จึงแยกตัวหนอนออกมาเลี้ยงอาหารใหม่เพื่อไม่ให้ประ瘴ารหานแผ่นเกินไป และเปลี่ยนอาหารใหม่ทุกครั้งที่เห็นว่าอาหารเริ่มหมดแล้ว โดยใช้อาหารสูตรเดียวตลอดการเจริญเติบโตของตัวหนอน

8. การคัดเลือกสายพันธุ์ของแบคทีเรีย *Bacillus thuringiensis* ทั้งหมดที่มีพิษสูงต่อหนอนแมลงศื้อ กินไข่ฟิชนาดเด็ก (*Achatrois grisella* F.)

วิธีการดำเนินการทดสอบในห้องปฏิบัติการ โดยวิธีการผสมลงในอาหารให้ตัวหนอนกิน (feeding method) มีขั้นตอนดังนี้

1. แยกตัวหนอนระยะที่ 1-2 ออกมาจากกล่องเลี้ยงเพื่อให้อุดอาหาร 2-3 ชั่วโมง
2. ผสม เชื้อ *B. thuringiensis* แต่ละสายพันธุ์ลงในอาหารเทียม โดยใช้ความเข้มข้น 0.1, 0.5 และ 1.0 % โดยนำหัวนกของเชื้อ *B. thuringiensis* ต่อน้ำหนักของอาหาร ลงใน petri dish ขนาดเล็บผ่าคุณย์กลาง 2 ซม.
3. นำตัวหนอนที่อุดอาหารใส่ลงในอาหาร petri dish ละ 10 ตัวทำการทดลองทั้งหมด 4 ชั้น เลี้ยงในตู้ incubator ที่อุณหภูมิ 35 °C ความชื้น 65-70 %
4. บันทึกผลการตายของตัวหนอนใน 24 และ 48 ชั่วโมง
5. ทำการทดลองจนครบทั้งหมด 27 สายพันธุ์
6. คัดเลือกเชื้อที่มีความเป็นพิษต่อตัวหนอนไปทดสอบประสิทธิภาพในขั้นต่อไป

9. การศึกษาประสิทธิภาพของสายพันธุ์ *Bacillus thuringiensis* ที่มีต่อหนอนแมลงศื้อ กินไข่ฟิชนาดเด็ก

ก. การผสมเชื้อลงในอาหารเทียม (artificial diet) ให้ตัวหนอนกิน

1. แยกตัวหนอนระยะ 1-2 และ 3-4 ออกจากกล่องเลี้ยงมาอุดอาหาร 2-3 ชั่วโมง
2. นำเชื้อที่ได้จากการคัดเลือกในข้อ 8 มาผสมลงในอาหารเทียม ที่ความเข้มข้นต่างๆ กันโดยคิดเป็นเปอร์เซนต์น้ำหนักของเชื้อ *Bacillus thuringiensis* ต่อน้ำหนักของอาหาร ใส่ใน pretri dish ขนาดเล็บผ่าคุณย์กลางขนาด 2 เซนติเมตร
3. นำตัวหนอนจากข้อ 1 ใส่ลงใน petri dish ทำการทดลองทั้งหมด 6 ชั้นฯ ละ 10 ตัว
4. บันทึกผลการทดลองทุกๆ 24 ชั่วโมง จนถึงตัวเต็มวัย

๑. การทดสอบเชื้อกลุ่มในรวมรังผึ้งให้หนอนกิน

ตัดแผ่นรวมรังขนาด 2×2 นิ้ว นำมาม่อมลงในสารละลายเชื้อ *Bacillus thuringiensis* ที่มีความเข้มข้น 0.1, 1.0, 5.0, และ 10 g/l เป็นเวลา 1-3 วินาที แล้วนำมามองให้แห้งจากนั้น ทำการทดลองตามข้อ ก.

๑๐. การทดสอบความเป็นพิษของสายพันธุ์ *Bacillus thuringiensis* ต่อตัวหนอนของผึ้งโพรง

Apis cerana

1. นำเชื้อ *Bacillus thuringiensis* ของแต่ละสายพันธุ์มาทดสอบลงในรอยัลเบลลี่ที่ความเข้มข้นต่างๆ ใส่ใน petri dish
2. ย้ายตัวหนอนอายุ 3 วันใส่ลงในรอยัลเบลลี่
3. ทำการทดลอง 3 ชั่วโมง และ 10 ดัว
4. บันทึกผลการทดลองการตายของหนอนผึ้ง 24, 48, และ 72 ชั่วโมง

๑๑. การวิเคราะห์ผล

จากเปอร์เซนต์การตายของกลุ่มทดลองนำมาคำนวนหาเปอร์เซนต์การตายที่แท้จริงโดยใช้สูตร Abbott's formula (Finney, 1971) ซึ่งมีสูตรคือ

$$Pr = \frac{Po - Pc}{100 - Pc} \times 100$$

โดยกำหนดให้ $Pr = \%$ การตาย ที่แท้จริง

$Po = \%$ การตายของกลุ่มทดลอง

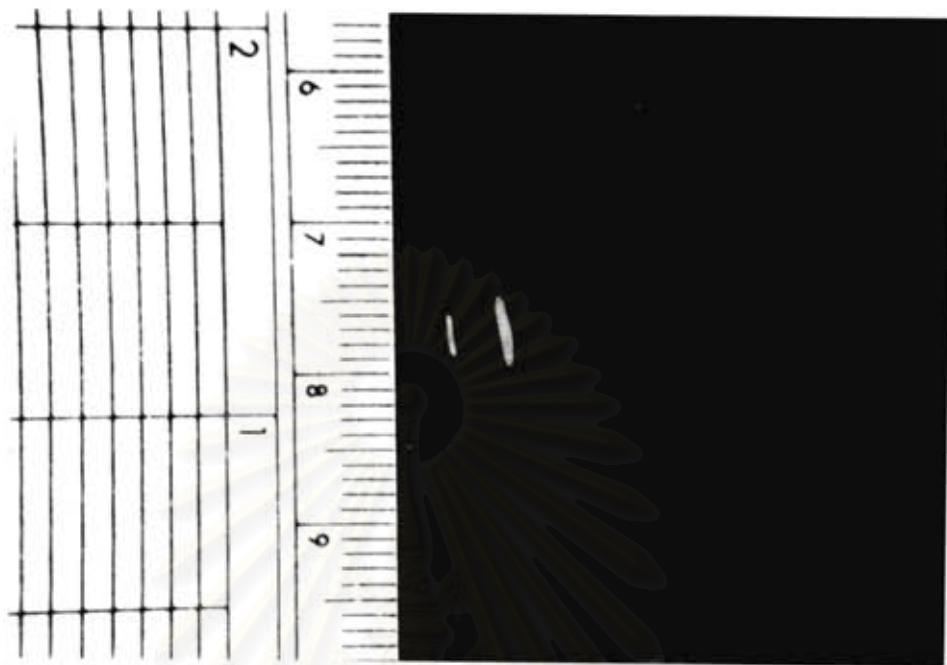
$Pc = \%$ การตายของกลุ่มควบคุม

ใช้สูตรนี้เมื่อเปอร์เซนต์การตายในกลุ่มควบคุมน้อยกว่า 20 เปอร์เซนต์ ถ้าสูงกว่า 20 เปอร์เซนต์ จะต้องทำการทดลองใหม่ จากนั้นเขียนกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของเชื้อแบคทีเรีย และ เปอร์เซนต์อัตราการตายจริง และใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางชีววิทยาระบุว่า วิธีวิเคราะห์ไปรบกิ (Probit analysis) ของ Finney (1971) คำนวนหาค่า LC_{50} เปรียบเทียบแต่ละสายพันธุ์ของแบคทีเรีย *Bacillus thuringiensis* และระยะชีวภาพอนผึ้งให้กินไข่ผึ้งขนาดเล็กและหนอนผึ้งขนาดใหญ่

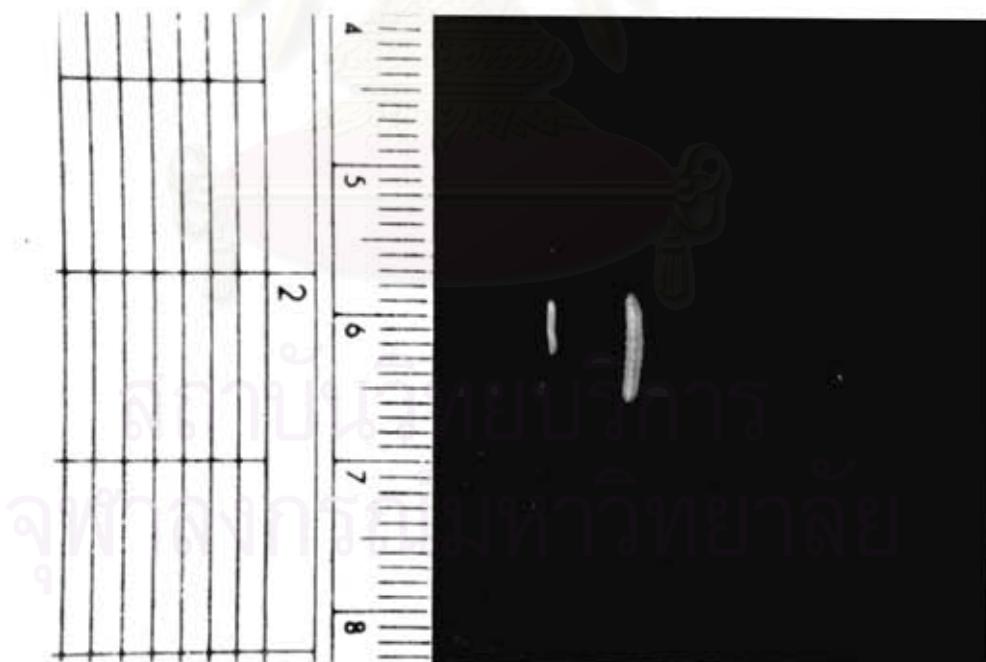
11. การวิเคราะห์ข้อมูล

การหาค่า LC_{50} ใช้คอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมวิเคราะห์ป्रบิทของ Finney (1971) และข้อมูลที่ได้จากการทดลอง นำไปวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ Analysis of variance เพื่อหา F value และ Duncan's new multiple range test (DMRT) ส่วนรับเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูล ณ. ระดับความเชื่อมั่น 95 %

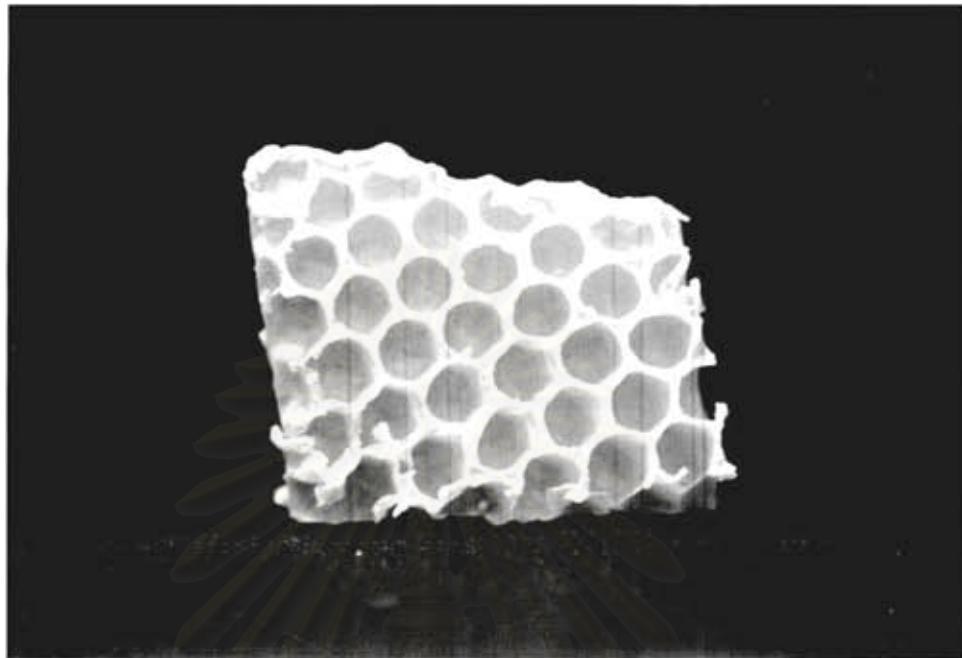
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

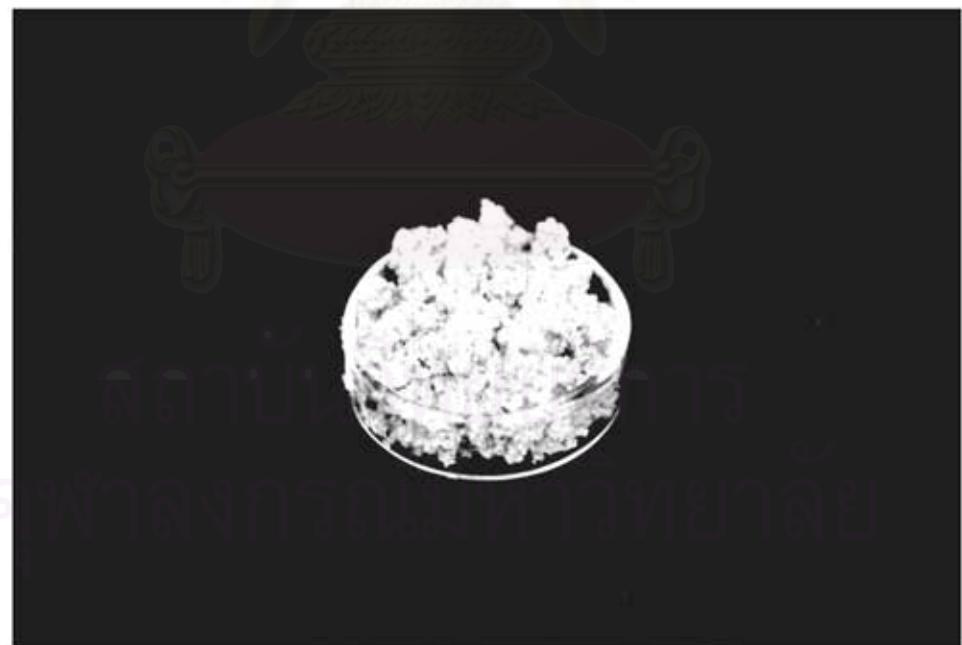
ภาพ 3.1 หนอนผีเสื้อกินไผ่ผึ้งขนาดเล็ก *Achroia grisella* F. ระยะ 1-2 และ 3-4

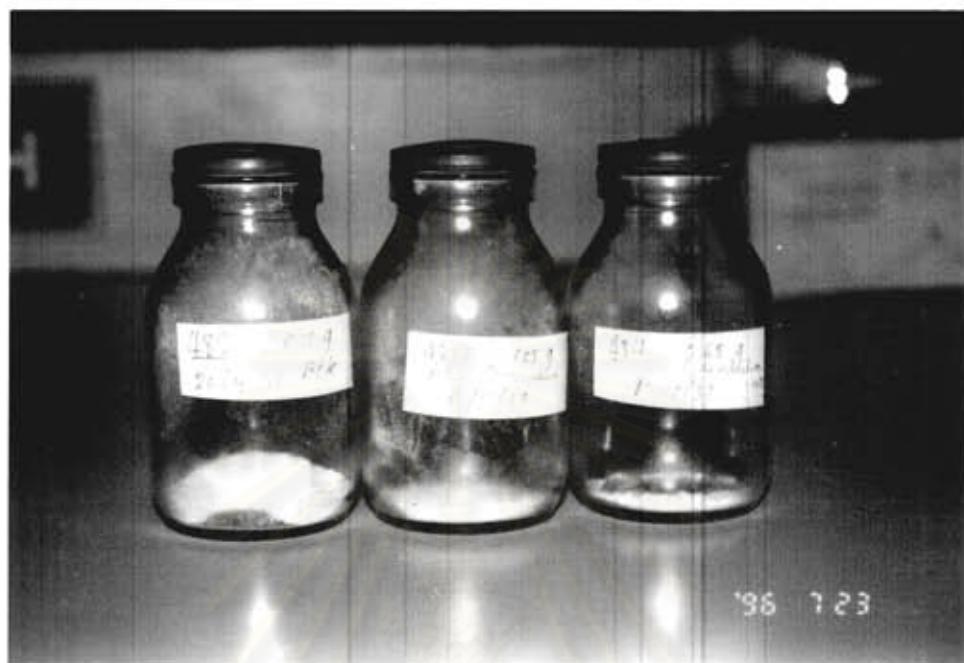
ภาพ 3.2 หนอนผีเสื้อกินไผ่ผึ้งขนาดใหญ่ *Galleria mellonella* L. ระยะ 1-2 และ 3-4

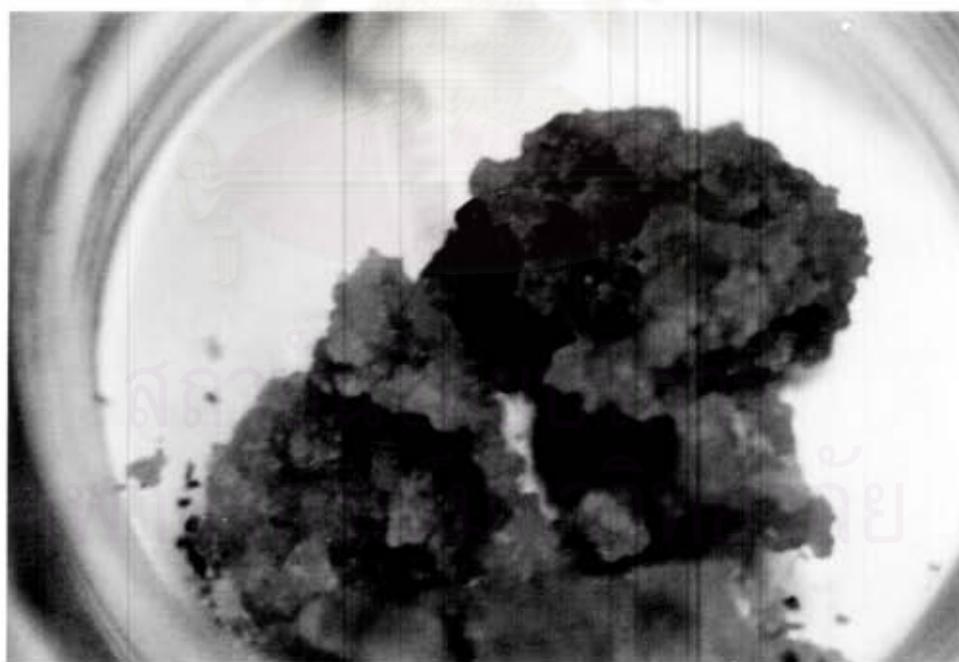
ภาพที่ 3.3 ร่วงผึ้งที่ใช้ในการทดลอง

ภาพที่ 3.4 อาหารสำหรับใช้ในการทดลอง

ภาพ 3.5 ลักษณะแบคทีเรีย *Bacillus thuringiensis* ที่ใช้ในการทดลอง

ภาพ 3.6 ลักษณะการตายของหนอนผีเสื้อกินไส้ของขนาดเล็กที่กิน *Bacillus thuringiensis entomocidus*